

Sborové OZVĚNY

Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích • květen 2011 • Ročník XI

Věnujte se všedním službám

„Dnešní den je zajisté svatý našemu Pánu. Netrapte se! Radost z Hospodina bude vaší záštitou.“

Intronius

Jsou krajiny rovinaté a krajiny kopečkovité. Kopečky jsou malé a velké. A jsou i kopečky, které jsou ze všech kopečků nejvyšší. Jsou události malé, drobné, všední a jsou události mimořádné, velké, pozoruhodné. Mezi takové události patří kolikrát války. Velkou událostí je pak například ukončení války, pro nás jak první, tak druhé světové války. Historici takto hovoří i o válkách v daleké minulosti. Ve škole nás pak zkoušejí, co víme nejen o válkách - Napoleona nebo Alexandra Velikého, ale i o válkách relativně malých - například o třech válkách punských.

Takovéto velké věci je možno nacházet i v Bibli. Velkou událostí byl jistě odchod Abrahama z Ur Kaldejských, odchod Rebeky z domova za Izákem a setkání se s ním, nebo útěk Jákoba z otcovského domu. Velkou událostí byla jistě setkání Josefa s jeho bratřími v Egyptě nebo Davida s Goliášem, návrat z babylonského zajetí zpět do Jeruzaléma atp. I v Novém zákoně nacházíme takové události, které je možno považovat za veliké. Příkladem může být vzkříšení Lazara, situace, kdy Pán Ježíš Kristus odpustil hříšníci a zachránil jí tím život. Jiným příkladem události velké důležitosti mohlo být pro učedníky jejich zavolání Ježíšem nebo pro bohatého mládence jeho setkání s Pánem Ježíšem Kristem atp. Velké události přitahují pozornost. Považujeme je za něco posvátného. Na velké události se často vzpomíná.

I v našem životě je možno vidět události, které byly veliké. Pro naše rodiče bylo takovou událostí naše narození. Pro nás zase například ukončení studia, svatba a narození našich dětí. Každý tak máme na co ukázat, co považujeme za mimořádné, pozoruhodné a veliké. Neexistují však ani v našem životě jen události, které mají

takovýto civilní ráz. Existují i události jiného druhu. Takovou událostí může být chvíle, kdy jsem poprvé uslyšel slovo či přesněji píseň „Má Pán Ježíš, má mne rád...“, když jsem četl v Bibli slovo Izaiáš 43, 1 - 5 a podle instrukce, která říkala, že Bible je vlastně milostný dopis, adresovaný mně osobně, jsem si to také tak osobně vzal. I na takovouto velkou osobní událost jsem často vzpomínal a stále ještě vzpomínám. A jsem vděčný za to, že něco takového bylo.

Text našeho kázání nehovoří o velkých událostech ani v dějinách světa, ani v mém osobním životě. Nenajdeme tam slovo „sváteční“ jako je neděle do určité míry dnem svátečním. Slyšíme tam slovíčko „všední“ - věnujte se všedním službám. Náš text říká něco

o věci velice všední, neokázalé a civilní. Vede nás k tomu, abychom při vši radosti z velkých událostí, jak v životě tohoto světa, tak i v našem životě, i v našem životě víry nezapomínali na to, že žijeme nejen ve dnech svátečních, ale i ve dnech pátečních, všelijak nenápadných a všedních. To, že nám to apoštol Pavel připomíná, může znamenat, že se na to leckde skutečně zapomínalo. Jinak by apoštol Pavel neměl důvod o tom mluvit. Tak to bylo tenkrát, v době prvního velice živého rozběhu církve. V době, kdy se rodil tzv. křesťanský způsob pospolitého života. Do tohoto společenství Pavel píše: Řím 12,16 „Mějte porozumění jeden pro druhého. Nesmýšlejte vysoko, ale věnujte se všedním službám. Nespoléhejte na svou vlastní chytrost.“

Irské poslání:

- Pán Bůh je nad tebou, aby tě opatroval
- Pán Bůh je před tebou, aby ti ukazoval dobrou cestu k cíli
- Pán Bůh je vedle tebe, aby tě chránil před vším zlým přicházejícím zleva i zprava
- Pán Bůh je za tebou, aby ti byl ochranou před zlými lidmi, kteří se snaží tobě za zády škodit
- Pán Bůh je pod tebou, aby tě mohl zvednout, když padáš
- Pán Bůh je v tobě, aby tě těšil, když jsi smutný

Jak tomu je dnes? Když si otevřeme například první dopis apoštola Pavla Timoteovi, čteme tam: „Dávej pozor na své jednání i na své učení. Buď v tom vytrvalý. Tak posloužíš ke spasení nejen sobě, ale i svým posluchačům.“ A hned za tím čteme: „Kdo se nestará o své blízké a zvláště o členy rodiny, zapřel víru a je horší než nevěřící.“ Oč zde jde? I to Pavel říká: „Cílem našeho vyučování je láska z čistého srdce, z dobrého svědomí a z upřímné víry. Od toho se někteří odchýlili a dali se na prázdné řeči.“ Pavel v tom není sám. Stejný tón zaslechne i při čtení Jakubova dopisu: „Kdo je mezi vámi moudrý a rozumný? Ať ukáže své skutky dobrým způsobem života, v tichosti, kterou dává moudrost. Vždyť kde je závist a svárliвість, tam je zmatek a kdejaká špatnost.“ A nakonec hovoří o „ovoci víry“, kterým je rozsévání pokoje. Tak pomalu začínáme rozumět žalmistovi (90:12), který zpívá: „Hospodine, nauč nás počítat naše dny, ať získáme moudrost srdce.“

Nemusíme říkat pravdu nelaskavě, hlava nehlava, padni komu padni. Nemusíme z úcty k pravdě jedni druhé ponížovat a zraňovat. Proč? Protože pravda Ježíše Krista nás osvobozuje k pravdivosti v lásce a ke společnému prospěchu. Proto se můžeme odvážit promluvit jeden s druhým laskavě a pravdivě o tom, s čím máme problém a můžeme laskavě řečenou pravdu přijmout, aniž bychom se uráželi. Nemusíme být k sobě navzájem nedůtkliví, když jsme údy jednoho těla. A věříme, že Pán Bůh nás má rád.

Amen.

Filipským 2:12 „A tak, moji milí, jako jste vždycky byli poslušní, s bázní a chvěním uvádějte ve skutek své spasení. Všechno dělejte bez reptání a bez pochybování, abyste byli bezúhonní a ryzí, Boží děti bez poskvrny uprostřed pokolení pokřiveného a zvráceného. V něm svítejte jako hvězdy, které osvěcují svět.“

Prof. Jaro Křivohlavý: Radosti a strasti stáří

Tak se jmenovala přednáška prof. Jaro Křivohlavého spojená s besedou, která se uskutečnila při jeho návštěvě našeho sboru 27. března. Mezinárodně uznávaný psycholog a laický kazatel ČCE, člen branického sboru, dnes šestaosmdesátiletý mladík, má moudrosti a energie na rozdávání, a tak není divu, že se i odpoledne modlitebna našeho kostela zaplnila. Přišlo mnoho hostů i z ostatních církví.

Jaký je tedy recept profesora Křivohlavého na radostné stáří? Co pokládá za nejdůležitější?

Biologicky stárneme už od narození, a proto bychom se měli v mládí připravit na dospělý život. V dospělosti pak přivést na svět a starat se o novou generaci. Vědět proč žít, když odcházíme do důchodu a umět se připravit na rozloučení s pozemskou poutí. Bratr Křivohlavý také uvedl praktická desatera.

Jaké jsou falešné představy o stáří?

1. Stáří se mě netýká.
2. Stáří přijde samo sebou a není třeba se tím zabývat.
3. Ve stáří se prakticky nic nezmění, umím se adaptovat.
4. Otázky stáří mne neuvedou do deprese.
5. Ve stáří budu jen odpočívat a zaslouženě si užívat.
6. Nebudu se nic učit ani přemýšlet.
7. Stáří je jen procházka s hůlkou růžovým sadem.
8. Není třeba se lekat nemocí a neduhů.

9. Člověk si ve stáří vystačí sám.

10. Postarají se o mne příbuzní.

A jaké jsou správnější představy o stáří?

1. Je dobré se připravovat na stáří už v mládí, a to i finančně.
2. Všelijaké kurzy pro nastávající důchodce nejsou nesmysl.
3. I ve stáří mít koníčka, například psa, nebo něco jiného.
4. Od mládí budovat sociální síť

přátel a udržovat s nimi kontakt.

5. Pravidelně chodit na procházky, alespoň hodinu denně.

6. Systematicky cvičit paměť (křížovky, sudoku, cizí jazyky apod.)

7. Předem si připravit síť potřebných kontaktů pro zdraví – stomatolog, kardiolog atd.

8. Vyhledávat věkově mladší přátele, před kterými můžete mluvit nahlas.

9. Ve stáří se už nestěhovat, mít předem úměrně velký byt.

10. Mít pevnou víru, sborové zázemí a duchovní život.

Stručně řečeno, podle prof. bratra Křivohlavého je důležité mít cíle, mít pro koho a pro co žít. Být požehnaním tam, kam nás Pán Bůh postavil. On sám i jeho žena Marta jsou zářným příkladem, že to funguje.

Text a foto: redakce SO

Pondělí 30. května

J 11, 1 – 3. 17 – 45, Ez 350

Když to řekl, zvolal mocným hlasem: „Lazare, pojď ven!“ Zemřelý vyšel, měl plátnem svázaný ruce i nohy a tvář měl zahalenu šátkem. Ježíš jim řekl: „Rozvažte ho a nechte odejít!“ (J 11, 43-44)

Obrazů slavných i neznámých mistrů zpodobňujících tuto podivuhodnou událost existují desítky. Většina zachycuje Lazarův příběh z pohledu pozorovatele, který se nachází opodál a na všechno, co se děje kolem hrobu, má dobrý výhled. Před hrobem ve skále stojí Ježíš s rukou vztaženou k Lazarovi a kolem něj se tis-

ní davy lidí. Když se pozorně zadíváme do jejich tváří, uvidíme ohromnou škálu emocí: úžas, překvapení, vzdor, nesouhlas, radost i hrůzu... Někteří pozvedají oči k nebi a děkují Bohu, jiní se tváří ponuře a zasmušile, zjevně žádnou vděčnost nepocítují. Kdo ví, jaké myšlenky se jim honí hlavou? Někteří obrazy nabízejí jinou perspektivu: jako kdyby malíř stál v hrobě za Lazarem. V hluboké tmě hrobu vidíme siluetu Lazara, který vychází ven. Vychází ze tmy do světla. A v tom světle stojí Ježíš.

V evangeliu podle Jana je symbolika světla a tmy takřka všudypřítomná

a možná právě autorům těchto obrazů, i když je jich málo, se podařilo nejpřesněji vystihnout evangelistův záměr. Pravým světlem, které osvětluje každého člověka a prolamuje okovy smrti, je sám Kristus. On je vzkříšení i život.

Pane Ježíši, ty jsi světlo, které proniká i do nejtemnějších koutů našeho světa. Ty jsi světlo, které uzdravuje nemocnou duši, hojí nezacelené rány, tiší bolest a navrácí naději i tam, kde podle našich propočtů už žádná naděje není. Amen.

Z evangelického kalendáře na každý den 2011. Autor br. Ivo Mareš

Přijměte pozvání na hostinu

Milé sestry, milí bratři,

(**Duchovní anorexie**) Přijměte pozvání na hostinu! Mohlo by se zdát, že postní období není k hostinám vhodné – abychom se kochali tukem a popijeli víno. A přece bychom to pozvání neměli odmítat, vždyť ho potřebujeme! Skoro se nechce věřit, že takhle někdo volal dávno před naším letopočtem. Trefil se. Máme sklón k duchovní anorexii. Sytíme tělo, ale duše a duch? Ti nevolají tak silně, když nedostanou svou potravu. Modlitbu, útěchu, přísné slovo, potravu pro přemýšlení, nové obzory, cíl, odpuštění nebo cokoliv dalšího. Duši v břiše nekručí, jen prahne. A přitom není náročná. Stačila by i izajášovská sklenka pramenité vody, pohár vína, hrnek mléka denně. Pět, deset minut na vypítí. Jsme uhořelí lidé, máme toho tolik, starosti nás zavalují, že nevidíme na toho, který nám nabízí něco jiného. A to je škoda. Pozvání k vodě, ke sklence vína i hrnku mléka jsou pozváním k životu, jak se patří. Tato nepatrná množství se mohou zdát kapkou v čase našich dní. Postupně ale vytváří zásobárnu toho podstatného v našem životě. Z ní pak můžeme čerpat při svém aktivním způsobu života, když už je toho moc. A tu už nám nikdo nevezme.

(**Půst**) Během roku se tedy většinou postí duše. Zkusme to v postním období obrátit. Půst těla, místo půstu duše. Nebo aspoň vyrovnat. A krmit, sytit celého člověka.

Půst byl odedávna chápán jako příklon k Bohu a odklon od sobeckého já. Čas myšlenek na jídlo se využije na rozvažování, pokání, duchovní očistu. Dnes se paradoxně k půstu hlásí spíš nevěřící – jde o očistu těla, půst od jídla dělá organismu dobře. Jarní očistný půst, nebo pravidelný půst jednou za měsíc. A když se zeptáte proč, většinou poví: „Ze zdravotních důvodů“. A to je důvod, který se mi moc líbí. Ze zdravotních důvodů přece potřebuje půst i naše duše. Tedy aspoň půst ve smyslu očisty a uzdravení duše. Je-li duše zanesená, jak může být tělo zdravé? To si uvědomují i lékaři, např. skrze fenomén stresu, vyhoření nebo psychosomatických poruch, kterých je veliké množství.

Nabídka bratra Izajáše je ale nabídka, ne odpírání. Víno – mléko. Právě takových věcí se v postu spíš vzdáme. Alkohol - ten jde na odpis v první řadě. Mléko – vysokokalorické (aspoň to plnotučné) a příliš chutné. Nahradíme vodou. Postit se, znamená přece omezovat stravu a věci, které nás příliš zaměstnávají, na to jak jsou zbytečné. Podobně Ježíš očišťuje chrám od tržnice a na to zazní chvála Bohu. V postu jde přece právě o toto: Soustředění na základní jednoduché věci v životě. Oproštění od zbytečnosti. Pokání. Přemítání. Ztišení. Zastavení. Zvuk Božího slova rezonující v duši.

A Izajáš tu postává jak trhovce a jako trhovce si vykřikuje řeči hraničící s obžerstvím. Vždyť při naší touze po jistotě bychom bez peněz nakoupili zásob, o kterých se nikomu nezдалo. K naší mírně studené a tiché podobě půstu, plnokrevné bouřlivé obrazy. Ježíš přepracující stolec, rozbité a rozlité zboží po zemi. Izajáš dopřávající duši hutnou stravu – vysvobození a mírosrdenství. Jak o tom mluví o kousek dál (Izajáš 58,5-10) – tohle je výňatek: *Rozevřít okovy svévolie, rozvázat jha, dát ujařmeným volnost, každé jho rozbit? Cožpak nemáš lámat svůj chléb hladověmu, přijímat do domu utištěné, ty, kdo jsou bez přístřeší? Vidíš-li nahého, obléknout ho, nebyť netečný k vlastní krvi?* Doma si to můžete přečíst v 58. kapitole. Člověk si v půstu odříká – na

to se soustředíme my, ale hodně získáváme – odskrabujeme nánosy a zásobíme duši minerály a vitamíny, rozveselíme ji a zklidníme. K tomu zve Ježíš i Izajáš.

A nebylo by to fajn? Přiblížit se k obžerství duše? Sytá duše. To je pro většinu z nás jen sen. Ale jen ať se duše dobře zajistí, obalí tukem Hospodinových slov, jistotou jeho věrnosti, ... Přijdou časy, kdy z tohoto tuku bude třeba čerpat.

(**Tuk a dostatek**) Tuk nevnímáme pozitivně, protože v naší společnosti nemáme nedostatek. Nepotřebujeme zásoby. Moje prababička říkala: *Najez se hned ráno, nevíš, kdy bude další jídlo.* Zažila obě světové války. Tak tomu se my už jen usmíváme. O nic nejde. Nepotřebujeme tukové zásoby. Takový je trend společnosti. A jakoby se to přeneslo i na duchovní sféru života. Život je lehký. Pro některé až k nesnesení. Není třeba pramene života, poháru vína, hrnečku mléka s Božím slovem. Mnozí si myslí, že nepotřebují těšit, ukazovat směr, radovat se s druhými, číst Bibli nebo se modlit. Jsou dobré časy – nehladovíme, dost si toho můžeme pořídit za peníze, dost toho můžeme dostat zdarma, když požádáme. A tak žádný tuk Božího slova v těle neshromažďují. Na zlé časy jsme zapomněli. To ale neznamená, že nemohou přijít trápení a zkoušky. Ukládat si trochu toho tuku duchovního života.

Duše, která pila z pramene Hospodinových slov, jeho slova jí byla jako víno ve sklence či mléko v hrnečku, ta duše bude nasycená, obalená a vybavená pro zlé časy, kdy na ni dolehne hlad po dobrém, hlad po útěše a Božím slovu. Může čerpat z uložených zásob jistoty a síly Božího slova. **Tímto tukem obalte své životy.**

To základní je vlastně zadarmo. Ale stojí to naší pozornost, naslouchání a čas dneska, zítra a dále.

(**Reklama**) Bratr Izajáš tu stojí jako pouliční prodáváč a křičí do světa svou reklamou: *Voda, mléko, víno zdarma! Tady budete nespokojenější, uzavřete smlouvu do konce svého života! Kdo vám dá lepší nabídku než Hospodin? Dokážu si ho docela dobře představit, jak stojí v takovém tom malém obchůdku před pokladnami v Hypernově nebo v jiném obchůdku. Před sebou štos smluv. A vykřikuje. Jsou to dobrá slova a dobrá nabídka, ale popravdě... Nestyděli byste se za bratra Izajáše? Takové chování druhých v nás vyvolává pocit studu nebo nás rovnou vytáčí. Dokud je to jen napsáno v Bibli, štymuje to. Ale když si uvědomíme, že jde o vykřikování trhovce a představíme si to naživo, vadí nám neadresnost. Nemluví osobně, ale vykřikuje – a to nám přijde trapné.*

Ovšem on ten muž mluví o „investování peněz“ jazykem trhu, a někde v místě nákupů taky stojí. Proto je

člověkem na pravém místě. A je taky vykřičníkem pro nás! **Nestyďte se za svou víru.** Evangelium potřebuje reklamu v tom nejlepší slova smyslu. Reklamu skrze náš život – bojující, život s nadějí, život s druhými. Reklamu skrze slovo v pravý čas na pravém místě. Slovo o tom, co je pro nás důležité. O tom, co nám v životě pomáhá. A proč náš život vlastně takový může být. Nemusíme zrovna vykřikovat na neznámé lidi v obchodním domě, že si místo krabičky cigaret mají koupit knihu modliteb, protože modlitba dodá klid a nedostanou z ní rakovinu. Stačí trochu toho evangelia, trochu té duchovní stravy podat dál těm, se kterými chodíme do práce, do školy, do mateřského klubu nebo kamkoliv jinam. Nemusíme ani na misií do cizích zemí, abychom nabízel evangelium těm, kteří ho ještě neslyšeli. I tady v Čechách máme dost možností. A někdy je to daleko těžší než v zahraničí. Najít ten správný jazyk a promluvit v tu správnou chvíli – tak jako dokázal Izajáš. Nemusí to být žádný velkolepý misijní počin. Někdy stačí říct: „za tohle jsem pánu Bohu vděčný“ nebo „to bylo Boží řízení“, a už můžeme kápnout někomu kapku vína do zprahlé duše.

(**Plný život**) Izajáš mluví jako finanční poradce. Proč utrácíte za věci, které vás nesytí? Které vám nedávají smysl? Rozmyslete si, za co utrácíte. Co jsou ty hodnoty, do kterých investujete? Čím se nasytí vaše nejistota a zraňovaná duše? To jsou otázky na tělo.

Dvakrát jsem se setkala s finančním poradcem. Byli to mladí mužové a nabízeli jistotu. Když si budu odkládat stranou podle jejich návrhu, tak mám jistotu. Jistotu, že budu v důchodu mít kde bydlet. Jistotu, že když onemocním, budu moci přesto platit hypotéku. Když mi ti dva vyprávěli, divila jsem se, kde berou tu jistotu, že peníze budou mít tu samou hodnotu, nikdo je nezpronevěří, nepříjde měnová reforma atd. Pak jsem pochopila, že jejich jistota stojí na tom, že si takové věci nepřipouští. Věří v peníze, které vydělají, když se mnou uzavřou smlouvu. Věří v nesmírnou moc peněz, až všemoc. Popravdě – nebyla to pro mě pozitivní zkušenost.

Izajáš si je taky jistý, když předkládá svou nabídku. A postupuje jako finanční poradce. Nabídka platí pro všechny žiznivě a to jsme my všichni. Nejprve nám navrhně, abychom zhodnotili své investice a optimalizovali je – to znamená, dávali přiměřené peníze za to, co potřebujeme. A upozorňuje – to nejdůležitější, co potřebujete, je zdarma! Nezapomeňte to využít.

Dnes jsou ekonomové a finanční poradci něco jako kněží. Čarují nad vylepšením našich životů skrze peníze. Mají pocit, že kvalita života se zakládá na penězích. Finanční poradce Izajáš taky mapuje náš život a nabízí novou, lepší kvalitu. Upozorňuje na zdroje, které nevyužíváme, ačkoliv jsou k dispozici v neomezené míře. Jde mu o kvalitu našeho života. Užít si život plně! A nakonec jako každý poradce nabízí i smlouvu. Smlouvu, o které se nám jinak může jen zdát. Od teď napařá, a nejspíš ještě déle. Neodolatelná nabídka.

Izajáš se chová jako finanční poradce, ale je tu jeden podstatný rozdíl. Můžeme si být jisti. Jeho jistota nic neignoruje. Jeho jistota není založená na touze po profitu. Spoléhá na Hospodina. A Hospodin nepodléhá zákonům trhu a inflace.

Uzavřeme s Hospodinem smlouvu a nechme se pozvat k hostině, ne jen k té, kterou nazýváme Večeří Páně. Pojdme pohostit naši duši, aspoň do Velikonoc.

Amen

s. farářka Marie Medková, Teplice, 3. 4. 2011

Bratr farář nemocničním kaplanem

V neděli 8. května se v našem sboru uskutečnila dlouho očekávaná slavnostní událost – návštěva senira faráře a pastýře krabčického sboru br. Jana Kupky. Nejprve zavítal do sboru v Duchcově, kde složilo staršovstvo slavnostní slib.

V Teplicích posloužil kázáním, ve kterém vyzdvihl pro nás křesťany, ale i všechny ateisty důležitost odpuštění, zejména v nemoci a utrpení. Tím plynule přešel k požehnání faráře teplického sboru ČCE br. Jana Opočenského a uvedl ho do funkce nemocničního kaplana. Tomuto slav-

Br. Kupka žehná br. Opočenskému.

Br. Kupka při diskusi v presbyterně.

nostnímu aktu byla přítomna i hlavní sestra teplické nemocnice Kateřina Wágnerová z Církve brtrské a kolega ve službě br. Václav Čunek ze Salesiánského střediska. Celý teplický sbor slíbil ústy kurátorky s. Věry Grögerové br. Opočenskému podporu v této záslužné a potřebné činnosti.

Milé neformální setkání s br. Janem Kupkou potom pokračovalo u bohatého pohoštění, které připravily sestry Rejchrtová a Majrychová, v presbyterně. Jak sdělil seniorátní farář br. Jan Kupka Sborovým ozvěnám, do teplického sboru se velmi těšil, sku-

Hlavní sestra teplické nemocnice Kateřina Wágnerová.

tečnost předčila jeho očekávání, cítil se tu velice dobře a pochválil nás za aktivní všestrannou činnost.

Text a foto: L. Richterová

Na aprílový pobyt mládeže v Teplicích v

V podvečerních hodinách 1. dubna jsme se začali scházet. Přijížděli mládežníci ze všech koutů Ústeckého kraje. Na prolomení ledu jsme začali se seznamovacími hrami na farní zahradě. Poté jsme se přesunuli do budovy na zpěv a další zábavné hry. Potom následovala přednáška našeho prvního hosta – farářky pro mládež Marie Medko-

vé. Povídali jsme si o definici „dobrého křesťana“. Asociovali jsme jej s vlastnostmi jako jsou zdvořilost, laskavost, odpuštění, pokora, štedrnost atp. S ohledem na tyto vlastnosti jsme pokračovali v dalším programu. Jeho posledním bodem byla hra Honzy a Honzy – Civilizace. Spočívala v rozdělení lidí do dvou skupin a opakování rituálů.

První tým (civilizace) vysílal zvěda, který měl splynout s druhou civilizací. Tato velmi zábavná hra, u které se hodně diskutovalo a vyžadovala spolupráci všech, se nám moc líbila.

Druhý den jsme uskutečnili výlet na Komáří Vížku. Vyrázili jsme krátce před devátou hodinou ráno. Měli jsme štěstí, že jsme mohli la-

novkou vyjet na vrchol všichni najednou. Bylo nás totiž 19 a ostatní lidé měli tedy smůlu, museli čekat další hodinu. Jízda byla velmi zajímavá, pohled do přírody byl tak krásný, že nám došla řeč. V cíli jsme viděli velké stádo krav a také větrné elektrárny. Vyhlásili jsme skupinovou společenskou hru a vyrazili na výlet. Pěšky jsme zdolali asi třiná-

Ekumenická bohoslužba na Komáří Vížce

Už tradičně se 1. května v opravené kapli sv. Wolfganga na Komáří Vížce konala mezinárodní ekumenická bohoslužba při příležitosti našeho vstupu do Evropské unie. Z našeho sboru se této slavnosti zúčastnilo osm členů, br. Jan Opočenský usedl mezi šesti faráři z různých církví na obou stranách hranice. Kaple se zaplnila do posledního místečka a účastníci odcházeli s Božím požehnáním o první neděli po Velikonocích a naději pro příští rok. Po skončení bohoslužby byli všichni bohatě obdarováni laskavým slovem i občerstvením, které s sebou přivezly sestry z Německa.

Text a foto: redakce SO

Neděle v režii dorostu

Ve dnech 1. až 3. dubna hostil náš sbor seniorátní setkání mládeže Ústeckého kraje. Na programu mělo posezení s hosty, výlet, zpívání i hry, jak o tom na této stránce píše jeden z účastníků Jaroslav Nezbeda z Duchcova. Mládež se postarala také o nedělní kázání, jehož se ujala farářka Marie Medková (viz 3. strana), čtení, zpěv i doprovod na varhany. Děkujeme a těšíme se na další setkání s mladou generací. (red)

Křest Jitky Sobotkové

Velikonoční neděle 24. dubna byla pro náš sbor dvojnásobně slavnostní. Při kázání jsme si připomněli zmrtnýchvstání našeho Pána Ježíše Krista a hned po něm přijala z rukou br. faráře Jana Opočenského svátost křtu sestra Jitka Sobotková z Teplíc. Nové členice našeho sboru přejeme do života v církvi Boží požehnání a rádi ji vítáme mezi sebou.

Text a foto: L. Richterová

Modlitba

Pane Ježíši Kriste, viš o nás všechno,
jako jsi věděl o svých učednících, znáš naše
tápání,
naše pochybování, naši slabost a únavu.
Viš dobře o našich trápeních i nepravostech,
a přece nás nenecháš padnout.
Znovu nám pomáháš na nohy,
tíše a laskavé nás nabádáš
a dopráváš nám radost z toho,
že se k tobě můžeme vracet a s úlevou
tě nalézat,
Děkujeme ti, Pane,
že se můžeme těšit z jara.
Dej, prosíme: jako jarní vítr, který ze všech
koutů
odvane všechno staré, ošklivé a nepotřebné,
tak at působením tvé lásky zmizí i z našich duší
všechna malomyslnost, nedostatek odvahy
k tvému následování, netečnost a sobectví.
Naplň naše někdy tak umdlená srdce
novou radostí z toho, že se k nám hlásíš
a že my se smíme hlásit k tobě.
Požehnej, prosíme, všem, kteří mají moc
a užívají ji k dobrým věcem.
Dávej moudrým tohoto světa sílu
v rozhodování.
Prosíme tě o naději pro ty, kteří ji sami
nenacházejí.
Prosíme tě i za ty, kteří působí lož,
snad i pro ně je u tebe odpuštění.
Amen.

(Z knihy Modlitby, uspořádali Jan Jun a Rut Kučerová, Kalich, Praha 2004)

zpomíná Jaroslav Nezbeda z Duchcova

tikilometrovou trasu do Krupky. Zastavili jsme se u kaple sv. Wolfganga, u které se hodně fotografovalo. Počasí nám přálo, nebyla zima ani vedro. Téměř jsme nenarazili na mokrá místa. Cestou nechyběly vědomostní hry ani občasně zastávky na posilnění. Zpět do Teplíc jsme dorazili po třetí hodině. Následoval krátký hudební program a už nás

čekal druhý host – Zdeněk Turek se svou dramaterapií. Byla i krátká hra a potom jsme si povídali o emocích a jejich ventilování. Večer s hostem jsme zakončili divadelními scénkami, kdy jsme vytvořili páry a zahráli hádku. Perličkou na závěr hezkého dne byla pantomima, u níž jsme se hodně nasmáli. Tématy byly filmy a seriály.

V neděli ráno se bohoslužby ujal náš host – Marie Medková. Vyslechli jsme kázání o duchovní anorexii a půstu. Součástí bohoslužby bylo předčítání části textu mládežníky a také hudební vložka – zpěv ze Svítáku. Na varhany hrál po celou bohoslužbu Martin Hrdlička, za což mu patří velké poděkování. Nemalý dík patří také děv-

čatům, která se starala o pohoštění a provoz kuchyně, byla to hlavně Bára Pištorová. Chvíli jsme ještě poseděli v presbyterně se staršími teplického sboru a potom jsme se vydali na vlak zase se rozprchnout po Ústeckém kraji.

Text a foto: Jaroslav Nezbeda, Duchcov

O životě sboru v loňském roce

Bratři a sestry, milí přátelé.

Rok 2010. Uzavírá první desetiletí 3. tisíciletí po Kristu. V jiných částech světa se čas měří od jiných počátků, u nás je to stále takhle. Aby to nebylo další desetiletí vzdalování se od Kristova díla, to máme za úkol i my. Rozruch mezi evropskými křesťany v poslední době způsobil kalendář, který EU vydává především pro mladé lidi (studenty) na svém území. Hemží se to tam informacemi o nejrůznějších (třeba i pro nás naprosto bezvýznamných) náboženstvích a virách – ale o křesťanství-na němž je Evropa vybudována-nic! Dokonce ani velikonoční a vánoční svátky nejsou uvedeny. Je to opominutí? Je to záměr? Jistě je potřeba na to dbát, aby nám „tolerance“ nepřerostla přes hlavu...ale začít máme u sebe. Jak velmi nám křesťanství, naše víra v Krista, leží na srdci? Jsme schopni si ji uhájit, ukázat její životaschopnost, ano potřebnost a důležitost, dnes a tady? Náš život o tom má svědčit....

Začínáme bohoslužbami. Bohoslužby jsou událost, v které se pro nás znovu děje ujištění o Boží lásce. Bohoslužby mají být průkazem, dotvrzením platnosti této lásky dodnes, pro nás. My víme: s projevy lásky se nesmí přestávat a velikým nepřitelem lásky je zvyk, zvykovost, často vyprázdněná. Každý z nás si na bohoslužby přináší přímo povinnost nové spolupráce na osvědčování

živosti a síly lásky Kristovy k lidem. Nic není tak důležité, jako smíření s druhými, když se jedná o společenství bohoslužeb. (Jdi, smíř se se svým bratrem...aspoň to začni...tímhle malým, ale nesmírně důležitým začátkem předejdeš velikým nepřijemnostem a třeba i pozdější katastrofě) Při bohoslužbách je mnoho prostředků, jak Boží lásku ukázat, zpřítomnit...Od počátku až do poslední písně. Někdy si připadáme až pasivně: slyšíme, spolu zpíváme, připojíme se jen k modlitbě Páně.

Chtěl bych jen slovíčko říci k společnému zpěvu. Je několik písní, které známe dokonale – ty zpíváme, myslím, dobře. Pak jsou písně, které se nám líbí, učíme se je a postupně si je přivlastníme. Ovšem žalmové nápěvy, písně staré Jednoty, a staré církve vůbec...což je většina zpěvníku... nás vždy znovu znejistí, nevíme si rady, dokonce nás nebaví se těmi kostrbatými nápěvy prokousávat. Často mlčíme... a říkáme si někdy, proč byly dnes zařazeny do bohoslužeb – to ví snad jen farář.

Díky těmto otázkám jsme v loňském roce zapěli jen asi 120 různých písní, ačkoli ve všech zpěvnících, které církve užívá, je jich kolem tisícovky! 120 - To je tak 15% potenciálu. Je-li 55 shromáždění, kdy zpíváme 5 písní, mohlo by to být kolem 300, tedy téměř 3x víc. Zkusíme na tu možnost všestranně dbát a některým písním budeme věnovat víc pozornosti s učením.

Dalšími setkáváními k dosvědčení Boží lásky a jejího vlivu na život lidí jsou biblické hodiny pro dospělé (navštěvované střední a starší generací). Zde zpíváme písně z celého zpěvníku, i Dodatku, častěji je vyberou jubilanti.

Biblické pro děti, které se změnilo na konfirmační cvičení, se zatím doplňují tak jednou, dvěma písněmi z mládežnických zpěvníků.

Je skupinka mladších dětí, ty se ovšem nyní pravidelně nescházejí. Nedělní škola při bohoslužbách má své písně, mládež na svých schůzkách také zpívá.

Společenství při stolech po bohoslužbách – (já bych je sem zařadil bez rozpaků) je bez písní.

Setkávání chlapů bylo vždy prokládáno písněmi ze zpěvníku Svítá.

Setkávání žen-to nevím, střední generace-ta setkání chceme letos opět otevřít. O každém jednotlivém případě bychom mohli říci: zde to známe, nějaká forma zpívání u nás funguje.

A dokonce na ekumenické platformě, což je hodné povšimnutí, ženy mají svůj zpěvník, z něhož se zpívá.

I tam, kde se setkáváme s našimi přáteli z Muldy, se snažíme zpívat – a oni si zpěvu a hudby váží.

Stále mi v myslí zní připomínka Miloše Rejchrtá – kde se zpívá, tam sbor žije. Avšak – ono podobně to lze říci o modlitbě, přímluvách, vzájemné službě. Dokonce i o službě, kterou sbor působí navenek: týká

se nemocnice, kam náš farář, spolu s dalšími kazateli, dochází sloužit jako kaplan, podobně jako do věznic. Není čas na podrobnější zprávy z této oblasti, zpráva bude ve sborovém časopise v létě.

Vzácné jsou chvíle, kdy můžeme zazpívat i na pastoračních návštěvách u těch, kdo nemohou už do žádného setkání a shromáždění dojít. Vzpomínáme na pěkná setkání u ses. Kudrejové a Rejchrtové, které byly pozhánáním pro další účastníky.

Chci poděkovat za všechny formy služby a podpory, které se sboru od vás mnohých dostává. Obzvláště bych ocenil naši pomoc lidem nešťastným, po zemětřesení a povodních, pro které jsme soustřeďovali peníze. Hned tak to neskončí, jak jsme dnes slyšeli. Posilujte to vědomí společného díla na společné stavbě. Ani chvilíčka v této práci není zbytečná. Vzájemně se podpírejme, aby z naší práce byl oslaven náš Pán - a jeho pomoc aby byla při nás.

Jděte a učte se, co to je: Milosrdenství chci a ne obět.

Když uviděl zástupy, bylo mu jich líto, protože byli vysílení a skleslí jako ovce bez pastýře.

S tímto slovem přicházím na závěr: náš Pán vidí i naši skleslost a bezradnost. Má pro nás jasný úkol. Tím naplní náš život. To je naděje i dál.

br. farář Jan Opočenský

KRÁTCE

Na návštěvě Duchcova

O velikonoční neděli 24. dubna odpoledne se pět členů našeho sboru vypravilo do nedalekého Duchcova. V kostele Církve československé husitské u rybníka Barbora jsme se zúčastnili velikonoční bohoslužby. Poslechli si varhany a zpěv v podání Karin Hruškové a Jiřího Kopy. Toto duo bude hostovat v našem sboru 27. května v rámci Noci kostelů.

Dar pro Japonsko

Archová sbírka našich členů na pomoc živelní katastrofou postiženému Japonsku vynesla v našem sboru 3 900 korun. Na Hlavní dar lásky JJ členové letos věnovali 2 470 korun. Oba příspěvky už putovaly k adresátům.

Hospodářská zpráva za rok 2010

Milé sestry a bratři,

povinností hospodáře je, mimo jiné, seznámit vás při výročním sborovém shromáždění s hospodářskou činností v našem sboru za rok 2010.

1. Byly vyměněny gamaty v dětské místnosti u presbytery. Stalo se již v topné sezóně, a tak se výměna musela provést velmi rychle. Stará kamna dle vyjádření odborné firmy už nešla opravit, bylo tedy nutné urychleně koupit nová a ihned je zprovoznit. Zakoupení provedl br. farář Opočenský a odborný dohled nad touto akcí měl br. Pavel Jirsák. Velice oběma děkujeme.

2. Každoroční velký úklid kostela a ostatních prostor byl proveden v květnu, letos tuto akci plánujeme samozřejmě znovu, opět na květen. Prosíme vás tedy, kdo můžete, přijďte pomoci. Zároveň děkuji všem, kteří se na úklidu v loňském roce podíleli.

3. Uskutečnilo se jednání s br. Bromkem ze SR, který náš sbor oslovil ohledně úspor energií, a to konkrétně na faře. Nyní nám br. Bromek spočítá úsporu při zateplení stropu a přidání dvojskel do stávajících oken. Vzhledem k tomu, že nám kromě půjčky nenavrhl dostupné profinancování této akce z jiných zdrojů, než našich vlastních, nejsem v této záležitosti velký optimista.

4. Ze speciální sbírky pro děti byla vloni zakoupena a na farní zahradě instalována trampolína, která přináší mnoho radosti.

Další akce, které byly naplánovány a které jsme ještě nezrealizovali:

- nové elektrické vedení od jističe u WC k varhanám, osvětlení na kruchtě, výměna kabeláže u lustru a výměna 40 žárovek na zářivkové trubici uprostřed lustru v modlitebně,

- natřít garážová vrata a dveře dílny,
- instalovat zábradlí ke schodům do presbytery, na tomto úkolu pracuje br. Jirsák,
- srovnání povrchu farní zahrady pro dětské hry.

Ze sbírky na opravy sborových budov zbývalo k 31. 12. 2010 celkem 3 172 korun. Tyto prostředky budou použity na elektromateriál k rekonstrukci lustru a nové el. vedení k varhanám. Poděkování patří všem sestrám a bratrům, kteří se jakýmkoli způsobem podíleli na chodu našich shromážděvacích prostor a pomáhali při jejich úklidu a opravách. Zároveň vás všechny chci tímto vyzvat k pomoci a iniciativě i v roce 2011.

br. Milan Jancyk,
hospodář sboru

Zpráva kurátorky za rok 2010

1 T 5, 16-18, 21-23

Stále se radujte, v modlitbách neustávejte. Za všech okolností děkujte, neboť to je vůle Boží v Kristu Ježíši pro vás. Všecko zkoumejte, dobrého se držte, zlého se chraňte v každé podobě. Sám Bůh pokoje nechť vás cele posvětit a zachová našeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrny do příchodu našeho Pána Ježíše Krista.

Bratři a sestry, takhle píše apoštol Pavel ve svém 1. listu do Tesaloniky. Ta slova platí i pro nás, mějme je na mysli právě teď, když se chceme zastavit aspoň u těch pro sbor nejdůležitějších momentů v roce 2010. Můžeme říct, že z Boží vůle a milosti máme za sebou opět jeden rok v životě sboru bohatě naplněný.

V I. čtvrtletí se šlo hned několik radostných událostí – zlatá svatba manželů Grögerových, 80. narozeniny sestry Horákové a zpráva, že s. prof. Slavie Radechovská je od února v Domě odpočinku v Krabčicích.

II. čtvrtletí bylo přímo nabitě událostmi, bohužel nejen těmi příjemnými:

- 7. 4. jsme místo biblické hodiny navštívili v Krabčicích bratra Hejzlara (byl v dobré pohodě) a s. Radechovskou v roudnické nemocnici
- 17. 4. se konalo XII. ekumenické setkání žen s hostem br. farářem Pavlem Křivohlavým
- 29. 4. oslavila s. MUDr. Mířjam Stará své 80. narozeniny
- 1. 5. jsme se zúčastnili tradičního ekumenického německo-českého setkání na Komáři Vížce (od roku 2004 – našeho vstupu do EU)
- 2. 5. zemřela s. S. Radechovská (v nedožitých 93 letech), 14. 5. jsme se zúčastnili smutečního shromáždění v Praze - Strašnicích
- 5. 5. zemřel br. Karel Hejzlar (97 let), 11. 5. jsme byli na jeho pohřbu v Krabčicích
- 14. 5. zemřela po dlouhé nemoci s. Anna Kudrejová, pohřeb se konal 21. 5. v naší modlitebně zaplněné do posledního místa
- 4. 7. jsme se sešli na smutečním shromáždění, abychom se rozloučili se s. Věrou Hladíkovou, která pracovala dlouhá léta ve staršovstvu jako sbor. pokladník.

To bylo velmi smutné období pro teplický sbor. Až na konci června jsme přece jen prožívali radost a novou naději. V pátek 25. 6. byli staršovstvu

představeni čtyři konfirmandi – Adriana a Alžběta Gaudynovy, Lukáš Jílovský a Láda Král – Opočenský. V neděli 27. 6. bylo bohoslužebné shromáždění věnováno slavnosti konfirmace. Na tento den budou vzpomínat nejen konfirmandi se svými rodiči, ale i celý sbor, který bude na ně pamatovat ve svých modlitbách.

III. čtvrtletí. Letní prázdniny jsou v životě sboru vždy zvláštní kapitolou. Pro rodiny s dětmi a zájmové skupiny mládeže jsou příležitostí strávit část prázdnin nebo dovolenou v některém z rekreačních zařízení naší církve (Chotěboř, Běleč, Soběšín), je to i dobrá příležitost k navázání nových přátelství a poznávání práce jiných sborů.

Jubilea o prázdninách:

s. Richterová oslavila své 60. narozeniny (18. 7.), s. Rejchrtová 70. narozeniny (11. 8.), s. Matuchová 75. narozeniny (6. 9.).

V neděli 12. 9. jsme přivítali naše německé přátele z Muldy a Helbigsdorfu. I díky počasí se tato neděle velmi vydařila, jak dokládají fotografie v listopadových Sborových ozvěnách.

IV. čtvrtletí

Začátkem října začal opět pracovat miniklubíček maminek s dětmi.

Br. Feuerstein oslavil v plné svěžesti své 80. narozeniny (7. 10.). 28. října jsme se zúčastnili odpoledního programu „Modlitby za domov“ v Krabčicích.

13. 11. se konal konvent v Mostě, byl zvolen nový senior br. farář Jan Kupka z Krabčic, seniorátní kurátorka s. Vlasta Erdingerová a její náměstkyně s. Petra Klimecká

17. 11. jezdíme už tradičně do Ústí nad Labem na vzpomínkové shromáždění k výročí sametové revoluce 89, tentokrát nás tam bylo z teplického sboru dvacet

20. listopadu se uskutečnilo XIII. ekumenické setkání žen, hostem byl br. f. Zdeněk Bárta s tématem „Ženy z Bible a dnes“.

Advent 2010

1. adventní neděle – 28. 11. odpoledne koncert Rainbow Gospel Choir z Prahy

3. adventní neděle - 12. 12. vánoční koncert – prof. Valta a studenti teplické konzervatoře, pí Valtová a žáci ZUŠ Dubí

4. adventní neděle – 19. 12. odpoled-

ne dětská vánoční hra Labyrint světa v režii br. Romana Gaudyna.

A tak jsme byli dobře připraveni na vánoční svátky, abychom mohli plně prožít a přijmout tu dobrou zprávu, že se nám narodil Spasitel.

Dobrym zvykem se stává i loučení se starým rokem na půdě sboru. Zvlášť pro rodiny s dětmi je důležité, že se mohou scházet v kostele i jindy než v neděli.

Sbor žije i v průběhu týdne. V pondělí 1 x měsíčně se schází staršovstvo ke svým pravidelným schůzím. Středa je určena biblickým hodinám, jen škoda, že se nás schází tak málo (5-8), i když je to pochopitelné – začátek v 16 hodin je pro zaměstnané příliš brzy, pro nás starší není možné posunout začátek na později. Přesto rádi uvítáme i „občasníky“. Ve čtvrtek odpoledne přicházejí maminky s dětmi. Pátek patří nejčtenějším setkáním: v 15 hodin se scházejí děti, v 16. 30 mládež a v 19 hodin střední generace – 1 x za měsíc muži, podle domluvy i ženy. Soboty využíváme pro ekumenická setkání žen (2 x ročně), seniorátní setkání rodin, večerní besedy s pozvaným hostem apod.

V tomto stručném přehledu se skrývá hodně práce. A tak bych chtěla vyjádřit vděčnost našemu Pánu za dělné staršovstvo, za ochotné a pracovitě členy našeho sboru, za všechny, kteří podle svého obdarování pro sbor pracují. Nejlepší přehled o životě sboru poskytuje náš čtvrtletník Sborové ozvěny, který vydává s. Richterová. Jsme jí všichni velmi vděční za tuto službu, už i proto, že je dobrou a potřebnou motivací pro naše děti a mládež.

Jménem staršovstva děkuji s. Růžence Jancykové, že převzala sborovou pokladnu, a s. Lídě Jirsákové za ochotu ujmout se počítačového zpracování pokladních dat. Jménem staršovstva děkuji manželům Gaudynovým za práci s dětmi a mládeží, děkuji br. Milanu Jancykovi a jeho osvědčeným pomocníkům, nemohu opomenout službu varhaníků a službu v kuchyni. Děkujeme celému sboru za velikou obětavost a celý sbor děkuje svému pastýři br. faráři Janu Opočenskému. Na závěr si připomeňme Ž 115: *Ne nás, Hospodine, ne nás, ale svoje jméno oslav pro své milosrdenství a pro svou věrnost!*

s. Věra Grögerová, kurátorka

Ze života sboru

Měsíce březen, duben i květen byly v našem sboru bohaté i na společenské události. Každou neděli po bohoslužbě se scházíme při neformální besedě při kávě a čaji. Atmosféra je vždycky vřelá, jak dokládá fotografie. Ze Spojených států se po delším odloučení už vrátil br. Honza Jílovský, Kristýna s dětmi přijede začátkem června. K nedělnímu posezení zveme i ostatní členy sboru.

K milým setkáním patří i posezení s jubilanty, kteří mají narozeniny. Společnou oslavu svých narozenin v dubnu v presbyterně uspořádali br. farář Opočenský a br. Milan Jancyk. Atmosféra byla velmi příjemná, účastníci setkání i touto cestou děkují za pozvání a rodinám oslavenců za pohostění.

V uvedené době se s železnou pravidelností – každý druhý pátek v měsíci – v presbyterně setkávali chlapi a muži. Ženy ze sboru se potkaly dvakrát na domácích půdách, a to u s. Dany Gaudynové a u s. Dany Opočenské. Oběma sestrám patří poděkování za pohostinnost.

Text a foto: L. Richterová

Přijďte mezi nás

Srdečně zveme vás všechny, přijďte společně s námi hledat lásku a moudrost Božího slova.

Zveme vás k účasti na bohoslužbách i dalších setkáních sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích ve Sládkově ulici 2006/16.

POZVÁNKY

- **pátek 27. května**
Noc kostelů, od 18 do 23 hodin
- **neděle 5. června**
sborový výlet do Ploskovic a Litoměřic
- **neděle 12. června**
den dětí a hra „Malý princ“
- **neděle 26. června**
konfirmace

Pravidelná shromáždění

středa	16 hodin	biblická hodina
pátek	15 hodin	děti
	16 hodin	konfirmandi
	17.30 hodin	mládež
každý 2. pátek v měsíci		setkání mužů
neděle	9.30 hodin	bohoslužba
	10 hodin	nedělní škola

*po bohoslužbě neformální posezení
v presbyterně u kávy a čaje*

Tel.: 417 539 169,
mobil bratr farář Jan Opočenský 604 339 518
č.ú. 1060124309/0800

Požehnání hradu Rýzmburk

Občanské sdružení na záchranu středověkého hradu Rýzmburk požádalo br. Jana Opočenského, aby požehnal jeho úsilí.

A tak jsme se společně s bratrem farářem v neděli 1. května, hned po skončení bohoslužby, vydali na cestu do Oseka. Na úpatí kopce už na nás čekal předseda sdružení Jiří Kučera a jeepem nás odvezl nahoru. (Jinak je to hezká procházka, ale my jsme v ten den spíchali na ekumenickou bohoslužbu na Komáří Vížku – poznámka redakce). Nutno říct, že dobrovol-

níci udělali kolem zřícenin hradu obrovský kus práce a postupně oživují jeho slavnou minulost pod vládou rodu Hradišiců. Spousta práce brigádníky ještě čeká a přispět může opravdu každý. K dalším akcím bude patřit oprava zbytků gotické hradní kaple. A právě tomuto místu stejně jako záslužné činnosti obnovitelů oseckého hradu br. farář Opočenský požehnal. Hrad Rýzmburk můžeme doporučit našim sestřám a bratrům jako tip na výlet do nedaleké přírody s historickým exkurzem.

Text a foto: L. Richterová

Noc kostelů

V předvečer zahájení 857. lázeňské sezóny v Teplicích, v pátek 27. května, se k ní poprvé připojí i Českobratrská církev evangelická, která má kostel v ulici J. V. Sládka. V době od 18 do 23 hodin je na programu mimo jiné od 19 hodin varhanní koncert prof. Jana Valty, o hodinu později se představí Duo Trinitas (varhany a fagot) a ve 21 hodin budou účinkovat Karin Hrušková a Jan Kopa (varhany a zpěv). Po celou dobu je možné prohlédnout si celý kostel s výkladem o historii sboru, o významu a zapojení Bible do každodenního života i kolíčkovou výstavu fotografií, která mapuje aktuální události ve zdejší sboru ČCE. Všichni zájemci jsou srdečně zváni.

Redakce děkuje všem dopisovatelům, kteří se podíleli na přípravě vydání. Toto číslo vyšlo za laskavé podpory společnosti Metropol Management s.r.o. v rámci projektu Metropol pomáhá. Redakční příspěvky do dalších vydání můžete předávat s. Richterové, nebo zasílat na adresu metropol1@seznam.cz. Tisk: Jiří Bartoš - SLON, Ústí nad Labem.